

цію складають конкурентноспроможні товари, під якими розуміють такі з них, що мають переваги на ринку та сприяють успішній реалізації. Орієнтація на обсяг і структуру попиту населення є методичним засобом, який дозволяє сформулювати адекватний попиту асортимент товарів та визначити обсяги і структуру можливої реалізації.

Процес товарного обігу безпосередньо залежить від попиту та пропозиції, врахування аналітичних висновків, які дозволяють досягти оптимальних рівнів обігу та уникнути витрат, спричинених загальноекономічними кризовими явищами. Використання облікової інформаційної системи є запорукою правильності аналітичних висновків та підтвердження очікуваних результатів.

Література :

1. Виноградська А.М. Комерційне підприємництво: сучасний стан, стратегії розвитку: Монографія. – К.: Центр навчальної літератури, 2004.
2. Кавун О.О. Формування корпоративних торговельних мереж у роздрібній торгівлі України. // Актуальні проблеми економіки. – 2005.-№ 9(51).-С.91-97.
3. Мазаракі А., Пугачовський Г., Лагутін В. Теорія і практика розвитку торгівлі: науки про торгівлю в ХХІ столітті. // Економіка України. – 2005.-№ 5.-С.94-95.
4. Марцин В.С. Економіка торгівлі.-К., “Знання”, 2006, 402 с.
5. Яковлев Ю.П. Економіка торгівлі: Навчальний посібник. – Херсон: Олді-плюс, 2004. – 356 с.

*Ірина Мотіна, аспірант
Таврійський державний агротехнологічний університет
м. Мелітополь, Україна*

СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ НЕКОМЕРЦІЙНИМИ ОРГАНІЗАЦІЯМИ

Стратегічне управління, як система та як наука, продовжує динамічно розвиватися. Цей напрям в управлінні виник у відповідь на виклики й загрози зовнішнього середовища. Ідеї і методи стратегічного управління почали використовувати численні компанії, а також некомерційні організації та органи державного управління з метою забезпечення конкурентної переваги в ринкових умовах.

Однак аналіз практичної діяльності некомерційних організацій вказує на те, що управління ними не відповідає вимогам ринкового середовища.

Впровадження ефективної та сучасної системи управління бюджетними коштами сприятиме виявленню основних напрямків їх витрачання, формуванню оптимальної структури видатків, регулюванню рівня та динаміки дефіциту (профіциту) некомерційної організації; економному та ефективному витрачанняю бюджетних коштів; здійсненню бюджетного планування та прогнозування; виявленню перспектив розвитку таких організацій.

Серед головних причин, що впливають на низький рівень результативності управління діяльністю некомерційних організацій, необхідно виділити:

- низький рівень професійних знань керівництва некомерційних організацій, відсутність наукового підходу щодо управління діяльністю;
- відсутність конкретних програм діяльності;
- нерозуміння необхідності налагодження партнерських відносин із державними і комерційними структурами.

Необхідність використання стратегічного управління в процесі удосконалення системи управління діяльністю некомерційних організацій, окрім сучасної тенденції переходу до стратегічного управління, враховує і специфічну особливість безпосередньо некомерційних установ: вони більше ніж комерційні організації залежать від зовнішнього середовища, оскільки цілі статутної діяльності та джерела додаткових переваг (отримання грантів, залучення коштів тощо) в більшості випадків мають якраз зовнішній характер [1., 45].

Під стратегічним управлінням розуміють не лише комплекс стратегічних управлінських рішень й конкретних дій, що забезпечують швидке реагування організації на зміну зовнішньої кон'юнктури.

Іншими словами, сучасне стратегічне управління на практиці повинно являти собою управління, що складається із двох взаємодоповнюючих підсистем: аналізу та вибору стратегічних завдань організації та оперативного управління у реальному масштабі часу. На відміну від стратегічного планування – стратегічне управління є орієнтованою системою, що поєднує у собі процес розробки, реалізації стратегії, а також оцінку її та контроль.

У стратегічному управлінні простір діяльності організації включає в себе елементи як внутрішнього, так і зовнішнього середовища.

Стратегічне управління як процес можна подати в послідовності декількох етапів, які передбачають такі фази:

- визначення місії організації в системі більш високого рівня;
- стратегічний аналіз зовнішнього та внутрішнього середовища організації;
- прогнозування параметрів розвитку;
- розробка цілей;

- формування й вибір стратегій;
- реалізація стратегій;
- контроль, корегування й регулювання.

Зазначені вище фази стратегічного управління можуть розглядатися і як його функції. До особливостей стратегічного управління можна віднести такі:

- націленість на досягнення результатів у зовнішньому середовищі, що характеризується глобальною нестабільністю;
- появу контуру стратегічних адаптаційних рішень, що доповнюють передбачені, заплановані стратегічні рішення;
- інтерактивність і безперервність процесу;
- ускладнення функції і результатів управління [3., 87]

Даний вид управління некомерційними організаціями дещо відрізняється від стратегічного управління комерційними організаціями. Цільове призначення некомерційних організацій (місія та інші цілі) жорстко закріплене в установчих документах і не може вільно змінюватися, як це спостерігається по відношенню організації бізнесу.

Саме тому, удосконалення системи управління некомерційними організаціями на основі застосування наукового стратегічного управління полягає не у зміні механізму функціонування системи управління цими організаціями, а у переорієнтації (з внутрішньої на зовнішню), тобто перенесення акцентів уваги керівництва на споживачів, конкурентів, ринок тощо.

Відповідно, стратегічне управління для некомерційної діяльності починається не з формування місії, а з проведення зовнішнього аналізу. Послідовність інших етапів (проведення внутрішнього аналізу, розробка стратегії, її реалізація, оцінка та контроль) при цьому не змінюється.

В той же час, якщо некомерційна організація, крім статутної діяльності здійснює комерційну діяльність, то стратегічне управління відповідає класичному варіанту.

Таким чином, удосконалення управління діяльністю некомерційних організацій на основі використання стратегічного управління має на увазі перенесення акцентів уваги керівництва у бік вимог зовнішнього середовища, застосування наукового підходу в організації управління, зміну в роботі вищих та виконавчих органів влади, функціонування усіх підсистем управління статутної та підприємницької діяльності некомерційних організацій.

Успішний сталий розвиток економіки країни може бути досягнутий лише за умови системного використання результатів безперервного стратегічного управління в організаціях різного рівня, що вимагає продовження дослідницьких зусиль у даному напрямі.

Література:

1. Панасенко С.В. Необходимость внедрения стратегического управления // Сборник научных трудов СевКавГТУ. Серия «Экономика». – 2005. – №1. – с. 44-49.
2. Шершньова З. Є. Стратегічне управління: Підручник. – К. КНЕУ, 2004 – 699 с.
3. Шеховцева Л.С. Стратегический менеджмент: Учебное пособие. – Калининград: КГУ, 2001 – 431 с.
4. Хашиєва Л.В. Сутність і поняття стратегічного управління // Теорія та практика державного управління – 2009.- №27. – с. 45-51

*Ірина Мустеца, аспірант
Чернівецький торговельно-економічний інститут КНТЕУ
м. Чернівці, Україна*

ОРЕНДА НОМЕРНОГО ФОНДУ ГОТЕЛЬНИХ ГОСПОДАРСТВ ТА ЇЇ ВІДОБРАЖЕННЯ У ФІНАНСОВОМУ ТА ПОДАТКОВОМУ ОБЛІКУ

Основні засоби є важливою складовою економічного потенціалу країни, а його стан та зміни визначають як рівень розвитку економіки, так і рівень конкурентоздатності вітчизняного готельного бізнесу. Питання регулювання стану основних засобів і його реформування з метою підвищення ефективності використання є актуальним, оскільки це пов'язано з подоланням кризової ситуації, що склалася в готельному бізнесі. В цілому по Україні спостерігаємо тенденцію до зменшення завантаженості номерного фонду готелів, що, свою чергу впливає на зменшення фінансових показників діяльності підприємств гостинності через неефективне використання основних засобів.

Україна є господарем Євро-2012 і відповідно вимогою УЄФА є забезпечити розселення спортсменів та гостей чемпіонату в готелях різних категорій. З цією метою в містах, де будуть проводитися матчі, модернізуються застарілі, а також здійснюється будівництво сучасної мережі нових п'яти та чотирьох зіркових готелів. Для України це буде важливим кроком у розвитку інфраструктури готельного господарства, однак ситуація, що склалася на сьогоднішній день, свідчить про те, що необхідно здійснювати ефективніше та раціональніше використання наявних основних засобів.

Світова готельна мережа та більшість готельних господарств України, свій номерний фонд здають в оренду під офіси компаній і, як свідчить світовий досвід, це є ефективним методом, що дозволяє прибутково використовувати номерний фонд. Офіси компаній розміщують на одному, або кі-